

Cartes

El text que mai he pogut escriure

Marçal Gumbau. Cassà de la Selva.

Sembla ser que avui en dia estem en una societat amb grans llibertats. Una de les més importants per a la societat és la llibertat de poder escriure el que volem. Però de veritat algú creu que es respecta? Vivim en un món governat per la informació, però durant molt de temps hem sabut que la censura ha estat el pa de cada dia dels mitjans de comunicació.

Personalment, crec que encara no hem superat aquest període tot i que gràcies a l'aparició de les noves xarxes comunicatives s'ha marcat un abans i un després. Ara bé, esdeveniments com els de WikiLeaks, entre d'altres, ens donen a entendre que el món lliure que coneixem potser és un miratge. Molta informació és amagada per por del judici moral de la societat. En molts països internet és restringida a les conveniències del govern per amagar els draps bruts als seus ciutadans, mentre tot el món n'és conscient.

En tot cas, la llibertat d'expressió no s'ha d'entendre com l'eina per poder atacar qualsevol idea, religió o persona. Hem de ser conscients que avui en dia tot el que publiquem arribarà fins a l'altra banda del món passant per cada país que hi ha des de casa nostra. La llibertat és important, però aquesta comporta també una responsabilitat

L'aparició de les xarxes socials i internet entre d'altres coses és, per a mi, el primer pas cap aquesta plena llibertat, que pot ajudar a arribar a moltes d'altres. Tot i la poca responsabilitat d'alguns, avui la veritat és més fàcil de trobar. No obstant, mai ens ho podem creure tot, i encara queda molt camí per recórrer per estar satisfets. Per això, és important recordar que totes les llibertats són un dret que tots mereixem, però que també van acompanyades de responsabilitat personal i col·lectiva.

Al súper

Kim Durall. Banyoles.

"La segona bossa de cigrons, gratis". En compro 10, pensant que només en pagaré 5.

- Escolta! Què m'has cobrat nou bosses! -Li dic a la caixera.

- És que només surt gratis la sego?na, la que fa dos !, però no les altres.

- Doncs ni de Mas, ni de Rajoy, que cada dia sóc menys polític i més indignat! Doncs, no vull deu bosses, carai!

Només me'n quedaré 2 -i vaig deixar totes les altres, que eren 8, al taulell.

Així em vaig passar mig matí entrant i sortint del súper, per comprar només bosses, de dues en dues, cada vegada.

Perquè després diguin que els vells no som els més llestos de la societat, com gats experts, i vagin arraconant-nos de l'economia i de la política, que així ens va.

Barreres arquitectòniques

noemí gómez couto.

Em plau fer-vos arribar aquest manifest per mostrar el meu descontentament respecte a algunes de les obres que actualment es realitzen al poble de Banyoles i segurament en altres indrets de la zona.

A unes setmanes de la campanya electoral, els cartells publicitaris onegen inquietos als fanals de la capital del Pla de l'Estany. Els ciutadans es fan ressò de les eleccions, i també ho fan els seus carrers, que de cop i volta

necessiten ésser arreglats i modificats, i la majoria de vegades, sense tenir en compte les característiques ecològiques i biològiques que aquestes obres impliquen. I si els vots són més importants que l'impacte mediambiental de les obres, també ho seran més que les persones amb mobilitat reduïda. Posem el cas del Camí Fondo que separa Canaletes amb el nucli antic del centre. Començaren les obres perquè es va considerar que els arbres destrossaven i aixecaven la vorera. Però en lloc de començar per una banda, impedeixen el lloc a les dues, deixant inutilitzable la vorera per més temps. Per tant, les persones amb mobilitat reduïda, mares o pares amb els seus fills amb cotxet, han de passar per la carretera. Sense obviar que hi ha un revolt que impedeix la visibilitat. Em pregunto: Som conscients dels problemes que podem causar? Pot ser més senzill evitar posar en perill la vida dels ciutadans?

Entenc que aquests canvis es realitzin a fi de bé, però encara queda molta feina a fer. Convé un canvi de consciència per part tots i que pensem que no tothom pot superar els obstacles amb facilitat. Posem-nos les ulleres per localitzar les barreres arquitectòniques i ajudem a canviar-les.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2015/05/10/cartes/723391.html?utm_source=rss